

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša biši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Jezikovni boj na Češkem.

(Iz govora dra. Ed. Grégra, 18. t. m.)

Važnost česke kraljevine in českega naroda za Avstrijo, stališče česke politike nasproti nemški ustavoverni stranki je v jezikovni debati najjasnije razodeval zmagoviti česki govornik, poslanec dr. E. Grégr. Govoril je za nemškimi zastopniki pl. Plenerjem, dr. Schmeykalom, baronom Scharschmidtom in Bareutherjem, naravno, da je začetkom svojega govora z njimi polemizoval in jih posebno bistroumno, to je jedno sodba, na tla podrl. Tako je bil n. pr. Plener trdil, da na nemškem severu ni toliko Čehov, kakor jih šteje statistika, češ mnogo Nemcev se je vsled pritiska českega upisalo za Čeha; na to odgovoril je Grégr, da je ravno narobe resnica, nemški pritisk pri ljudskem štetju bil je tako velik, da je magistrat Dunajski celo ministra Pražaka, ki se je upisal kot Čeha, popravil v Nemca, tako tudi ministra Zemialkowskega, ki je bil napisal, da je narodnosti poljske: „Nu mili, pánové, když to se dělo p. ministrům, jak asi sobě můžeme mysleti, jak se to dělo takovým ubohým českým dělníkům nebo řemeslíkům v tom vašem uzavřeném území?“ — Tako je zavračal tudi dra. Schmeykala, ki je rekel, da je tudi grofija Tirolska razdeljena na laške in nemške kraje, zakaj bi tedaj ne bila i Češka. Grégr na to: „Ali ne vemo, kakšni so nasledki ravno tega razdeljenja? Ali hočete, gospoda, da bi se tudi v česki kraljevini napravila česko-nemška irredenta?“ — Scharschmidt je naval dolgo vrsto dvornih dekretov in naredb, da bi z njimi koga uveril o opravičenosti nemškega, a neopravičenosti českega jezika. Nasproti temu je Grégr, dejal, da je lahko bilo dekretov kolikorkoli, da pa njemu iz njih ne sledi drugega, nego da je krivico čim preje odpraviti. Zanj kot nepravnika nemajo take postave nobene važnosti, on pozna višo postavo in to je: „Ti nemaš svojemu bližnjemu jemati to, kar je njegovega! A kaj je največja in najsvetejša svojina sleharnega naroda? Gotovo nič drugega kakor to, kar tudi Vi Nemci uvažujete za svoj najsvetejši imetek, njegov materni jezik.“ Ker je Scharschmidt patetično vzdiknil, da Čehi še lahko padejo in da naj se le učijo iz svoje zgodovine, odgovarjal je Grégr: „Gospoda, jaz mislim, da mi Čehi se učimo iz naše zgodovine domače, iz slavnih

zgodeb naše preteklosti, katere so zanetile zavest narodno. Pred vsem se učimo temu, da narod česki od tistih dob, kar prebiva v tej krasni domovini, tedaj 1000 let, nahaja se v stalnej obrambi proti sosednemu narodu nemškemu. In uči nas nadalje zgodovina naša, da se je narodu českemu posrečilo obraniti svoj jezik in svojo narodnost. In iz teh nauk, gospoda, zajemamo tudi svoje nadeje in prepričanje, da se to tudi nam posreči proti Vam!“ — Bareuther je trdil, da so Čehi Parnellisti, kakor irski separatisti, da bi radi Nemci znali tako germanizovati, kakor umejo Mažarji pomažarjati, potem tudi, da on ne pozna in noče poznati krone česke. Jedro Grégrovih odgovorov je: Ako smo mi Parnellisti, Vi ste Oranžisti, kateri so kakor Vi „schulvereinske“ šole po Irskem zakladali z jednim namenom, da bi raznarodili prvotno prebivalstvo irsko. Germanizovati že umejete, a ne morete, tu je mala razlika, da Vi neste Mažarji in da mi nesmo Slovaki. Da ni česke krone, to čujemo vsak dan, in mej burnim ploskanjem je potem izjavil dr. Grégr te-le besede: „Gospodje! Tu je slika Nj. Veličanstva, kralja českega in poleg njega ležita dve kroni, krona česka in krona ogerska in Nj. Veličanstvo, pogledajte sliko, Nj. Veličanstvo, kralj česki, branilno svojo roko drži pod tema kronama. Dokler krona česka počiva na takem štitu, lahko bijete po njej, kolikor hočete, razbili je ne boste!“ — Glede na Plenerjev predlog izjavil je dr. Grégr prepričanje, da, če bi se našla v deželnem zboru kedaj večina za razkrojitev Česke našla se ne bi nikoli nobena vlada, katera bi se drznila Njega Veličanstvu, kralju českemu predlagati nasvet za razbitje njegovega lastnega kraljestva. Sarkastično je potem slikal posledstva, če bi se imel uresničiti nasvet Plenerjev, da naj namreč v nemških okrajih Česke službujejo le taki, ki so tam rojeni. To je ona stara, znana teorija domačih sinkov, tistih, ki zmatrajo vsacega človeka za tujca, da se je bil le pol ure proč od njih porodil. A tudi če bi se hotelo le prave Nemce nameščati, kdo je Nemec v zmislu Plenerjevem, kdo v zmislu Knotzovem? Kvalifikacija avstrijskega uradnika ima biti vsa druga, kakor si jo misli Plener. Poglavitno je pri avstrijskem uradniku, da ima pravi čut avstrijski, da je navdahnjen z avstrijskim domoljubjem, prošnjem s pravim mišljenjem za to državo, a to pravo državno mišljenje v Avstriji ni drugo, nego jednako pravnost in pravico-

ljubje za vse narode. Zahteva Plenerjeva je grozna, brezozirna, pridružil se je z njo „najtršim“ če jih ni celo prekosil. S kakšno pravico se to zahteva? Pravijo, da je že od davna nemški jezik državni jezik. To ni res. Ni bil ni na Ogorskem, ni v Galiciji, ni v Dalmaciji. Ponižati se hoče le česki narod. Tako, kakor Plener s svojim predlogom, ne govori nijeden politik avstrijski in nema govoriti k silnemu narodu, kakor je česki. S kakšno pravico zahtevajo česki Nemci od Čehov take stvari? Ali je njih vojska zdatušna od česke? Ali je krv njih sinov dražja, kakor krv sinov českih? Ali česki davek menj plača od nemškega? Vedno tožijo Nemci, da je uradnikov Čehov tako mnogo po vsej državi, a to je znamenje, da imajo Čehi mnogo inteligencije. In ali je dušno delovanje Nemcev na Českem večje mimo českega? Knjižopisni katalog pred dvema letoma našteje 1500 komadov različnih knjig, spisanih od českega naroda, a celih 21 spisov, ki so produkt nemškega duha na Českem. Ako bi Čehi hoteli, da je v kraljevini državni jezik češčina, ali ne bi v to imeli večje pravice, nego li Nemci z nemščino? Toda oni hočejo le jednakopravnost obeh jezikov in če se ta Nemcem v kraljevini prizna, to je nezmerna koncesija, katero česki narod stori. Dr. Grégr tedaj Plenerjev predlog obsodi, da je neprimeren in nepraktičen, povsem nemogoč s stališča državne administracije in državnega reda. (Konec prih.)

Čestiti volilci okolice!

Prešlo je komaj nekoliko mesecev, odkar ste na volišči pokazali svojo narodno navdušenost in politično zrelost; kajti kljub hudemu pritisku mogočne in nam sovražne stranke glasovali ste skoro jednoglasno za Vašega rojaka in mnogoletnega voditelja **Ivana Naborgoja**. Z Vašo neomahljivostjo in politično značajnostjo ste zbudili pozornost vse Avstrije in vseh Slovanov; s spoštovanjem so Vas imenovali na daleč in široko, in Vi smete ponosni biti na sijajno Vaše dejanje od 7. junija 1885!

Zopet Vas kliče državljanska dolžnost na volišče; v nedeljo 24. t. m. voliti Vam je 6 poslancev v mestni, oziroma deželni zbor Tržaški. Po resnem posvetovanju s posameznimi odbori prišel je podpisani osrednji odbor do prepričanja in sklepa, da Vam nasvetuje za Vaše poslance v mestnem oziroma dež. zboru te le gospode:

LISTEK.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman.

(Spisal Charles Nodier, poslovenil Jos. Kržišnik.)

(Dalje.)

V.

O za Boga! ne zamenjaj po Svojej strogej pravici nedolžnika s krivcem! Zamahni, zamahni na glavo, že toliko časa smrti namenjeno! nudi se Tvojemu sodu; a usmili se te žene in tega deteta, katera se nahajata sama sredi utrudljivih in nevarnih cest na sveti! Ni li mej čistimi bitji, najprej ustvarjenih kakov blagohoten angel, prijazen nedolžnostni slabosti, da bi se v podobi potniške pridružil njiju korakom, čuval ju morskimi nevihti in odbival izpred njiju src kruto jeklo razbojnikov.

Potnikova molitev.

Njiju otec je bil ostavil v Benetkah zelo važnih poslov neurejenih. Radi njih je bilo sedaj treba, da

bi se gospa Albertova napotila tja ter jih opravila. To je bilo skrbnejše sestrin jako ugodno: mislila je, da je to velika sreča za Tonico, uverjaje se, da bodo neprijetni utisi, kateri so toliko žalostno vzobrazili nje duha ter na koja so uplivali, kakor se je kazalo, tamošnji kraji in spomini, razkadili se v do cela novih jej običajih in tujem življenju. Živeči v obilnem bogastvi, mogli bi si privoliti v tem cve-točem in sijajnem mestu vsa veselja in radostila, katera privržata vanje velikolepje ter umetnost z vseh krajev sveta; in takšna čuvstvovanja, delujoča bolj na domišljijo nego li srce, neizmerno menj so nevarna nežnočutnej duši nego ona, katera vzbuja opazovanje prirodnih krasot širnega vsesolstva, čegar impozantna veličina stiska duha. Bilo je tedaj naglo dogovorjeno, da pojdeti v Benetke in Tonica se je tega potovanja izredno razveselila. Trst se jej je preobrazil v veličastno palačo, kder jo ne-prestano opazuje neviden ogleduh, kder živi v obližji neznanega samosilnika, samovlastnega gospoda nje prostosti in živjenja, kateri je že velikrat razmišljal, ali je ne bi ugrabil nje družini ter jo

unesel v nov svet, na kateri ni mogla ni pomisliti, da ne bi vstrepetala, mož, kateri se morebiti baš pripravlja, da izvrši v istini to strašno delo, če je providno nebo ne umakne njegovim očem. Nadeja, da se osvobodi tega grozobudnega bitja, prerodila jo je ugodno ter jej povrnila v malo dneh ono svežest in ono mladostno milino, katero jej je nepokojstvo že davno zamorilo. Z nova se je prikazal smehljaj na nje lici, čelo se je razvedrilo; večja zaupljivost, večje zanimanje javljalo se je v nje razgovorih; gospa Albertova, očarovana, da je že samo bližanje njiju odhoda tako prijazno delovalo nanjo ter jej opravičevalo nje nadeje in namere, ni opustila ničesa, da ga pospeši še bolj. Toda ker so bile javne ceste jako malo varne, bilo je treba čakati do določenega dne, da se združe vsi v isti kraj namenjeni potniki, ter so mej seboj spremljajo in čuvajo. Gospe Albertove voz je prišel deveti na Opčino, kder so se imeli sniti. Tonica in nje sestro so spremljali jeden poslovodja, jeden star zaupen sluga ter dve ženi. Znotraj ostal je še jeden sedež prazen. Dan se je že nagibal, ker so se radi burje,

Za I. okraj (Skedenj, Sv. M. Magdalena zgor-
nja in zdolnja): **Peter Persić**, c. kr. carinski
uradnik v Trstu.

Za II. okraj (Rocol, Kadin, Lonjer): **Ivan
Marija Klun** pokojnega Antona, posestnik v
Rocolu.

Za III. okraj (Sv. Ivan, Verdela, Kolonja,
Skorklja): **Štefan Nadlischek**, posestnik in ge-
ometer v Sv. Ivanu.

Za IV. okraj (Rojan, Barkovlje, Greta): **Fi-
lip Abram**, c. kr. svetovalec više sodnije v
Trstu.

Za V. okraj (Občina, Trebič, Bane, Gropada,
Padrič, Bazovica): **Valentin Matej Schivitz**,
inženir v Trstu.

Za VI. okraj (Prosek, Kontovelj, Križ): **Ivan
Nabergoj**, državni poslanec in posestnik v Proseku.

Naši kandidati so vsi navdušeni narodnjaki,
domači ljudje, goreči za blagost in korist Vas oko-
ličanov in za blagost velike avstrijske države.
Uprav zdaj, ko je v mestu neprijazna stranka zma-
gala, velja, da pokaže državi in cesarju zvesti oko-
ličan, da ga ne omaja nobena sila in tudi skrajna
sreča in napuh nasprotnika ne.

Okoličani! ta pot zopet velja, da vsi, kateri
imate pravico voliti, oddaste svoj glas in da poka-
žete, kakor ste dokazali za volitev v drž. zbor,
svojo politično zrelost in lojalnost. — Na Vas se
ozira zdaj vse mesto in vsa velika avstrijska do-
movina. — V nedeljo 24. t. m. pojdite vsi na vo-
lišča, bodite jedini, ogibajte se nasprotnikov s pri-
liznjenimi besedami in obetami, vsi volite, kakor
Vam velewa vaša vest, vaša čast in prava ljubezen
do domovine. Vaši poslanci naj bodo zgoraj nasve-
tovan narodni, pošteni možje!

Trst, 20. januarja 1886.

Osrednji volilni odbor.

Deželni zbor kranjski.

(XIII. seja dne 13. januarja 1886.)

(Dalje.)

Poslanec baron Schwegel pravi, da pri tem
nasvetu pač ne gre za funkcijske doklade, nego,
naj se stvar imenuje le s pravim imenom, za po-
višanje plač ljudskih učiteljev. Ne protivi se pred-
logom v obče, a osvetliti hoče njih nasledke. Ba-
ron Schwegel zatrjuje, da je velik prijatelj šoli in
učiteljem in da uvaža njih slabo materialno stanje.
A dežela storila je za šolstvo že mnogo in nor-
malno šolski zaklad narašča ogromno. 254.000 gld.
je potrebščine že danes in za leto bode treba
12.000 gld. več, drugo leto in nadalje pa še več,
ker treba bode še vedno novih šol, a tudi pokoj-
nin za učitelje. Treba je tedaj velike opreznosti v
tej zadevi. V poročilu finančnega odseka se navaja,
da se funkcijske doklade dajo za „pisarna dela“. Se
je li s tem mislilo na pisateljsko delovanje ljud-
skih učiteljev, tedaj on (Schwegel) ne dovoli nič,
pač pa kot prijatelj učiteljev in šole, nadeja se,
da učitelji ne bodo v šoli sejali semena
razpora. (Občni ugovor od strani narodnih poslan-
cev in ohoklici.) Baron Schwegel opomni, naj se le
kliče „oho“, on da ni mislil vsega učiteljstva, a
tiste učitelje, ki sejejo seme razpora v šoli, mora
grajati. Glasoval bode za predloge finančnega od-
seka le s tem pogojem, da okrajni šolski sveti
store svojo dolžnost, katere, kakor je poizvedel,
zdaj ne store, da bi širili ljubezen do šole mej

v jutro brijoče, bali kakega viharja, kakeršni so
vedno zelo opasni na vzvišenih obalah isterskih,
koder ugrabljajo najtežja bremena ter ja pode v
dno nenasitnega brezna. Ta karavana je bila dovolj
številna, da se jej pač ni bilo treba plašiti razboj-
nikov, celo če bi jih osupnili v temnej noči; a od-
dehniti se je imela stoprav v nekoliko milj udalje-
nem Montefalconi ob poetičnih bregih Timava. Ve-
čer je bil hipoma vzjasnel, vzduh je bil svež in
čist, nebo vse vedro. Kočije so se polanoma pomi-
kale druga za drugo po kamenitih strminah na
Trstu nasprotne strani gorja, skozi bohotno grmitje,
osejano s skalami, dvigajočimi sem ter tja svoje
rezke ostrine iz kratkega in suhega mahu. Tam
zeleni samo svetlolistno česminje ter robidje razte-
ra svoje trnjeve izrastke po peski. O vznjoži rebri se
vidi uceloliko zelo siromašnih koč; veliki kameni,
pokrivajoči njih strehe, svedoče, kako pustoši tod
burja, kopiče jih po krovih povsod, koder ona raz-
graja, a čisto se jej ni oni ne mogo vspešno ustav-
ljati. To je vasica Sestijana, naseljena s čolnarji in
ribiči.

(Dalje prih.)

ljudstvom in ako bodo učitelji se bavili le s svojim
poklicem. (Nemci glasno pritrdjajo.)

Poslanec dr. Vošnjak pravi, da ni pričako-
val od predgovornika barona Schwegla takih opazk
o ljudskih učiteljih. V jedno mer je trdil, da je
velik prijatelj šoli in učiteljev, a po današnjem nje-
govem govoru naj mu verjame to, kdor hoče, on
(govornik) ne; kranjski deželni zastop je pri odmer-
jevanji učiteljskih plač pač prav varčen, in vprašati
se mora, kje pa so učiteljske plače še slabše. V
nobeni deželi, v celi Avstriji neso tako majhne, ko
na Kranjskem, kajti stiskovalo se je, kar je bilo
najbolj mogoče. Ko je narodna večina sklenila šol-
ske zakone, sklenila je z ozirom na finančno
stanje tako revne plače za učitelje, da v nobeni
deželi ni takih. Na Štajerskem so učiteljske plače
dvakrat tolike, kakor na Kranjskem, katera potre-
buje za ljudsko šolstvo le 254.000 gld., dočim Ko-
roška, ki je manjši od Kranjske potrebuje 334.000
gld. Res je, da je proračun vsled ustanovitve več
novih šol in funkcijskih doklad za učitelje letos za
12.000 gld. narastel, ali vsaj to ne bode vsako
leto. Ustanoviti je še kakih 25 do 30 novih šol in
nekateri morajo se razširiti, a to se ne bode zgo-
dilo takoj drugo leto, nego polagoma. Da bi bil de-
želni zastop pri šolstvu tako splenditno ravnal, ali
kakor baron Schwegel trdi: „unbedacht und leichten
Herzens“ dovoljeval prevelike svote za normalno-
šolski zaklad, pač ni res, kajti plača učiteljev s
400 gld. na leto, je pač dokaz, da je stanje uči-
teljstva na Kranjskem dosti žalostno in da poma-
gači pri rokodelstvih, črkostavci v tiskarnah, knji-
govezci itd., katerim ni treba toli obširne izobražbe
kakor učiteljem, več služijo, nego slednji. Da ba-
ronu Schweglu kranjsko učiteljstvo ni vseč, no temu se dr. Vošnjak ne čudi. Je
pač v ogromni večini narodno in se ne
navdušuje za nemški „Schulferein“, ako
je baron Schwegel pod izrazom „pisarna dela“
umeva pisateljska dela, se govornik pač ne more
načuditi, da bi baron Schwegel kot rojen
Slovenec in bivši slovenski pisatelj, ki
ume tudi druge slovanske jezike, tega ne
vedel. Ako trdi baron Schwegel, da mu neso
po godu oni učitelji, ki se pečajo s pisa-
teljevanjem, mora pa on (dr. Vošnjak)
reči, da so mu ravno taki učitelji naj-
bolj po godu. (Dobro. Dobro.) Taki učitelji
razširjajo omiko mej narodom in skrbje
za napredek slovenskega jezika, kar je
vse hvale vredno! (Živahno odobravanje narod-
nih poslancev.) Da bi ljudski učitelji na Kranjskem
trosili samo razpore v šoli, obžaluje govornik da
je slišal tako neosnovano trditev iz ust barona
Schwegla, in pravi, da isto zavrača z vsi
odločnostjo v imenu vsega kranjskega
učiteljstva, dokler gosp. baron Schwegel
le jednega posameznega slučaja ne do-
kaže. (Živahna pohvala in odobravanje.) Slabi
financijski položaj kranjskih učiteljev seveda je
baronu Schweglu težko uvažati in o njem soditi,
kajti kdor ima, kakor baron Schwegel,
vsako leto več tisoč na razpolaganje,
nego najboljšje plačani učitelj na Kran-
skem stotakov, ta pač teško umeje, kako naj
učitelj izhaja s 400 gld. na leto, si priskrbi zato
dostojno obleko, boljšo hrano in še pedagoške
liste in knjige. O kranjskih učiteljih pač v resnici
velja nemškega pesnika Goetheja izrek: „Wer nie
sein Brod mit Thränen ass, der kennt euch nicht,
ihr himmlischen Mächte!“ Žalostno je tedaj, da
baron Schwegel kranjskim učiteljem ne privoščiti še
tega bornega priboljška. (Živahna pohvala.)

Poslanec Kersnik izjavlja, da se je oglašil k
besedi, da ovrže trditev, kakor bi stala narodna
stranka danes na drugem stališču v tej zadevi, ko
svoj čas nasprotna (nemška) stranka. (Dalje prih.)

Trgovinska in obrtna zbornica

je imela dne 29. oktobra 1885 svojo redno sejo,
kateri je predsedoval predsednik Josip Kušar v
navzočnosti vladinega zastopnika, g. c. kr. dvornega
svetnika Rudolfa grofa Chorinskega.

Seje so se udeleževali ti-le gg. zbornični svet-
niki: Ivan Baumgartner, Ivan Dogan,
Oroslav Dolenc, Ivan Nep. Horak (pod-
predsednik), Alojzij Jenko, Anton Klein,
Maks Krenner, Karl Luckmann, Mihael
Pakič, Ivan Perdan, Vaso Petričič, Josip
Ribič, Fran Ksav. Souvan in Jarnej
Žitnik.

Predsednik konstatuje navzočnost v sklepčnost
potrebnega števila zbornikov, otvori seje in imenuje
overovateljema zapisnika današnje seje gg. Ivana
Baumgartnerja in Antona Kleina.

I. Odobri se zapisnik seje z dne 9. oktobra t. l.

II. Zbornični tajnik poroča o delovanju zbor-
ničnem v času od dne 29. junija do 29. oktobra
t. l., kar se na znanje vzame.

To poročilo obsega med drugim sledeče:

1. Ukaze vis. c. kr. trgovinskega ministerstva
zadevajoče:

- a) Navodila o onem v Rumunijo uvoženem blagu,
ki se ima po pogodbi tarifi ocariniti. V to
svrhu treba blagu izvirne potrdnice, ki jo imajo
izdavat v odpravnem kraju bivajoči rumunski
zastopnik, oziroma krajno oblastvo ali pa na-
čelnik carinskega urada, kateremu se blago za
izvoz v Rumunijo napové;
- b) trgovino z netilnim blagom ob zapadnem ob-
režji afrikanskem, v Egiptu in južni Ameriki;
- c) rabo francoščine ali italijanščine v trgovinskem
dopisovanju na iztok ali v orijent, katera jezika
celó angleški trgovci v dopisovanju rabijo, kadar
pošiljajo svoje cenike itd.;
- d) navodila o natančni oznambi kot uvozno ali
prevozno blago, kadar se pošilja v Švico;
- e) zopetno premeno nekaterih postavk ruske ca-
rinske tarife;
- f) naznanilo, da se bodo o pravem času izdala
potrebna navodila o sestavljanju statističnega
poročila za l. 1885;
- g) opozorjenje na spomenico, priobčeno v listu
„Austria“, ki jo je spisal in trgovinskemu mi-
nisterstvu predložil trgovec Jurij Hütterot v
Trstu razpravljajoč načine in sredstva, katera
bi utegnili biti primerna, da bi se povzdignila
trgovina z iztočno Azijo;
- h) opozorenje na poročilo o trgovinskih razmerah
perzijskih, priobčeno v listu „Austria“, katero
je spisal vodja c. in kr. konzulata v Teheranu,
stotnik konjice g. Rudolf Fuchs;
- i) opozorenje na razpravo o izvršbi razsodb av-
strijskih in ogerskih sodišč v Bolgariji. Ta
razprava, priobčena v listu „Austria“, podaja
prizadetim trgovcem jako važne pouke o trgo-
vinskih razmerah v Bolgariji;
- k) doposlatev normalnega uzorca tkanine, iz ka-
se imajo napravljati propisane hlače za uni-
formo državnih uradnikov;
- l) poročilo, da se je odpravilo samotrštvo z žigi-
cami in cigaretnim papirjem na Grškem;
- m) naznanilo, da je francoska vlada oporekla na-
pravo, s katero je bila naznačila riž in jednako
blago kot vojno premitnino (contrebant), ako
se je uvozilo na Kitajsko;
- n) navodila o upisovanju (trgovskih) znamk (mark);
- o) opozorjenje na poročilo c. in kr. konzulata v
Belemgradu, priobčenem v listu „Austria“, o
razmerji avstrijske in ogerske izvozne trgovine
v Srbiji. To poročilo nasvetuje sredstva, kako
naj bi se izvozna trgovina pomnožila, in na-
vaja imenoma mnogo poštenih in zaupnih tr-
govskih tvrdek v Belemgradu in družih večih
mestih na Srbskem, ki tudi izterjavanje in
kupčijska posredovanja dobro oskrbujejo.

2. Razpise vis. c. kr. drž. vojnega ministra
zadevajoče oskrbovanja vsevrstnega blaga za voj-
niško opravo itd.

3. Dopise c. kr. deželne vlade zadevajoče:

- a) Poročilo, da je vis. c. kr. trgovinsko minister-
stvo odobrilo računski sklep zbornični za
l. 1884
- b) poročilo, da se je odobrilo zadrugovanje poli-
tičnega okraja Kamniškega;
- c) poročilo, da se je pričelo poučevati na obrtni
napredovalni šoli v Kamniku;
- d) poročilo, da se Mozelski občini, političnega
okraja Kočevskega, dovolila preložitve letnega
sejma;
- e) poročilo, kam naj se uplačujejo globe zaradi
prestopkov obrtnih propisov.

4. Napravo obrtnih knjig v domačo rabo
zbornice.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. januarja.

Gališki deželni zbor je po dolgej debati, v
katerej je Rusin Romančuk v dveurnem govoru sli-
kal, kako se prezira rusinski narod, in prosil Po-
ljake, da naj bodo pravični, ko vendar vidijo, kako

da njih rojakom v družih državah kratijo svobodo, sklenil, da se v vsakem mestu, kjer biva jedna četrtina Rusinov ali Poljakov, osnuje posebna šola za manjšino prebivalstva.

Mej dotičnimi ministerstvi in spodnjeavstrijskim, češkim, moravskim in gališkim namestništvom vrše se obravnave o razširjenji obrtnega pouka. To leto se bode namreč osnovalo še več obrtnih šol, več se jih bode pa razširilo ali se jim pa bode dovolila državna podpora, če je do sedaj neso dobivale. Finančni minister je nekda v ta namen odločil več nego 200.000 glđ. Nas jako veseli, da se vlada briga za zboljšanje obrtnega pouka, ki je v Avstriji do sedaj precej zaostal za družimi evropskimi državami, želeli bi samo, da bi se oziralo tudi na naše slovenske pokrajine.

Pri posvetovanji **ogerske** nezavisne stranke je poslanec Gabrijel Ugron sprožil vprašanje, bi li ne bilo umestno, da bi sedaj avstro ogerska država stopila iz trocarske zveze in se tesnejše zvezala z balkanskimi državami. Stranka je sklenila, da naj se počaka, da se položaj malo pojasni, in vsled tega sklepa je Ugron opustil namen, da bi o tem ministru notranjih zadev pri budgetni debati interpeloval.

Iz življenja novega **bosenskega** metropolita, Jurija Nikolajeviča, poročajo se sledeči podatki. Rojen je bil 20. aprila 1807 v Jasku v Sirmiji in je tedaj že star mož. Dopržil je gimnazijo in bogoslovje v Karlovah, potem pa odšel na vseučilišče v Budimpešto, kjer je obiskoval filozofično fakulteto. Leta 1830 prevzel je učiteljsko mesto na pravoslavnej šoli v Dubrovniku, kjer je bil leta 1833 posvečen v duhovnika. Potem je postal katehet na srbske šoli in gimnaziji v Dubrovniku. Po 28 letnem delovanji v tem mestu bil je poklican za profesorja na pravoslavno semenišče v Zader. Leta 1852 dobil je za svoje zasluge za javni pouk zlati križec za zasluge s krono, in h kratu za svoje literarno delovanje ruski red sv. Ane II. vrste. Leta 1873 bil je imenovan članom deželnega šolskega sveta za Dalmacijo. Ko je Sava Kosanović postal metropolit v Serajevu, so mu dali Nikolajeviča za arhimandrita. Novi metropolit ima velike literarne zasluge. Spisal je mnogo srbskih poučnih del, mnogo jih pa prevlel iz družih jezikov.

Vnanje države.

Vse velevlasti so nejevoljne, da **balkanske** države ne slušajo nasveta, da bi demobilizovale. Ker je Bolgarija izjavila, da je pripravljena demobilizovati, ko bi le Srbija demobilizovala, se vsa nevolja obrača proti Srbiji in Grškeji. Oficijsni list ruske vlade „Journal de St. Peterbourg“ pravi, da bodo velevlasti sedaj podvojile svoje prizadevanje, da dosežejo svoj namen, to je, da prisilijo Srbijo in Grško demobilizovati. To zahteva čast Evrope in potreba, da se odvrnejo nove neizgode, o katerih nikdo ne more vedeti, kdaj in kako bi se končale. — Avstrija je že naročila svojemu zastopniku v Belemgradu grofu Khevenhüllerju, da naj srbskeji vladi odločno pove, da Srbija od Avstrije nema pričakovati nobene pomoči, ko bi nadaljevala vojno. Posebno se mu je naročilo, svariti kralja in ministre pred zvezo z Grško in priporočati jej, da naj v svojem interesu sklene, kakor hitro je mogoče, mir z Bolgarijo. — Turčije pa velevlastim ne bode treba siliti, da bi demobilizovala, kajti že sama težko čaka trenutka, da pošlje vojake domov. Veliki vezir Kiamil paša je odločno izjavil, proti zastopnikom velevlastij, da bode Turčija takoj demobilizovala, ko bodo druge balkanske države isto storile. Ravno isto je zagotovil veleposlanikom minister vnanjih zadev Sajd paša, samo da je pristavil, da bode Turčija demobilizovala iz svojega nagiba, in se k temu ne bode dala siliti, kajti ne mara, da bi jo stavili v isto vrsto kakor druge balkanske države. Srbija se dosti ne meni na svete velevlastij, da naj miruje. Hitro nadaljuje oboroževanja. Vojaska in civilna oblastva dobila so ukaz, da naj skrbje, da se hitro vojaki odpošiljajo na mejo. V Sofiji in Carigradu so preverjeni, da sta se Srbija in Grška dogovorili, da odkloneta zahtevo velevlastij, da bi demobilizovali in da bosta vzajemno začeli vojno. V tem slučaju bodo pa tudi Turki in Bolgari skupno se vojevali. V Belemgradu in v Atenah mislijo, da se velevlasti ne bodo mogle sporazumeti o evropske eksekuciji proti Srbiji in Grškeji, ampak bodo prišle si tako navkriž, da bodo vsa dotična prizadevanja brezuspešna.

V Berolinskih vladnih krogih mislijo, da se bode sedaj po srbsko-bolgarskeji vojni moralo priznati zjedenje **Bolgarije in Vzhodne Rumelije**. Berolinsk „Militär-Wochenblatt“, ki velja za oficijalni organ pruskega vojnega ministerstva prinaša strokovnjaško poročilo o srbsko-bolgarski vojni in zraven pristavlja, da vsled zmagovalne vojne, katero je končalo posredovanje velevlastij, se zjedenje Bolgarije in Vzhodne Rumelije ne bode moglo več zadrževati, in da bode vzlic dogodkov 18. septembra zjedinjena Bolgarija na Balkanu važen faktor, ki se ne sme preizkuziti, marveč je največjega pomena za mirni razvoj stvari na jugovzhodu Evrope. Podoben mladinski bedastoč bil je dogodek 18. septembra, pa kot spoštovanja vreden, polnoleten mož je mlada bolgarska država prišla iz nastalega konflikta. Pravo vojaško srce kneza Aleksandra je skrbelo, da se je vse prav vršilo. Z veseljem ponosom nazivlje ga nemška vojska za svojega. — Proti dopisniku „Pol. Corr.“ se je izjavil

turški komisar Gadban efendi, da bi narodno zjedenje Bolgarije in Vzhodne Rumelije ne škodovalo Turčiji. ako se bode ta ti dve deželi le dobro izogibali tujih uplivov. Tuji upliv bil je uzrok Plovdivskega prevrata, nekoliko pa nespretnost Aleko paše in Gavril paše. — Sicer pa pogajanja s Turčijo jako počasi napredujejo. Knez zahteva odločno popolno zjedenje. Turčija je pa v zadregi, kako bi mogla doseči tudi pritrjenje vlastij za spremembe v Vzhodni Rumeliji, o katerih se bode dogovorila s knezom. Boji se, da ne bi Avstrija zahtevala kake kompenzacije za Srbijo ali pa Francija za Grško. Pa tudi Rusija še vedno dela zavire. Car nekda ni prej voljen priznati zjedenja, dokler popolnem ne izgine angleški upliv v Sofiji. Ko se pa bodo Bolgari popolnem sporazumeli z Rusijo in bode ruski upliv zopet popolnem spodrinol angleškega na Balkanu, bode pa car nekda izdal oklic na Vzhodnorumelije, v katerem bode izjavil, da bode pospeševal zjedenje Bolgarov.

Kakor se misli, knez **črnogorski** ne bode potoval samo v Italijo in Francijo, ampak pojde tudi na Dunaj in v Peterburg. Ako se bode to res zgodilo, je gotovo, da knezovo potovanje ni brez političnega pomena.

Turški državniki mislijo, da bi Turčija najlojše prisilila **Grško**, da bi demobilizovala. Velevlasti bi zato morale Turčiji izročiti evropski mandat. Turčija bi na to z ultimatomom zahtevala, da Grki demobilizujejo. Ko bi v Atenah videli, da so vse velevlasti na strani Turčije, bi se ne obotavljali ustreči turški zahtevi.

Nemci v **ruskih** pribaltijskih krajih snujejo privatne šole, da jim ni treba obiskovati javnih šol, v katerih bi se morali učiti ruščine. Vlada je pa nekda sedaj sklenila vse privatne šole podrediti naučnemu ministerstvu in zaukazati, da se v njih poučuje tudi ruščina.

Angleškimi ministrom prihajajo iz Irske in Amerike pisma, v katerih se njim preti z dinamitom, ako bode angleška vlada začela strožje postopati na Irskem in se bode branila priznati Ircom popolno avtonomijo. — Prestolni govor omenja, da so odnošaji z vsemi vlastmi najboljši. Diference z Rusijo zaradi Afganistana so se ugodno poravnale. Anglija si prizadeva, da spravi Vzhodno Rumelijo pod vlado bolgarskega kneza, ne da bi se s tem kaj prikratile pravice sultanove. Nadalje prestolni govor obžaluje, da se skuša Irce nahujskati, da bi se odločili od Anglije. Vlada se bode ustavljala vsakemu rušenju pravnih razmer mej Irsko in Anglijo in se nadeja v tem oziru na podporo parlamenta. Ker se je bati, da bi obstoječi zakoni ne zadostovali za varstvo postavnih pravic in osobne svobode irskih podložnikov, se pričakuje, da bode parlament vladi posebna pooblastila dal. Nadalje se napovedujejo zakoni o reformi šolstva.

Dopisi.

Iz Celovca 21. januarja. (Zaslužen „nos“. — Šulferajnski fanatizem.) Že je preteklo leto dnij, kar so si Plajberžani osnuli posojilnico, pa je še danes nemajo. Deželna sodnija je vrnila ulogo s pristavkom, da se mora vsem prilogam dodati nemška prestava. Obrnili smo se do Celjskih rodoljubov, da so nam napravili pritožbo do ministerstva. Dr. Luggin je v deželnem zboru razumeti dal, da je deželna sodnija že dobila odlok od pravosodnega ministerstva in sicer z velikim nosom in ukazom, da ima reševati tudi slovenske uloge. Sami odloka pa še nismo videli, ker ga Plajberžani neso še dobili. Morda bo zopet treba pritožbe, da se stvar vendar enkrat reši!

Iz Chama na Bavarskem smo to le zvedeli: Tam biva neki Slovenec g. Stojnič iz Doblje pri Črnomlju, menda ima tam nekaj kupčije. Vsako leto pa gre g. Stojnič jedenkrat za par tednov v svoj rojstni kraj. Zvestega rodoljuba je močno peklo, ko domu pride in vidi, da v Maverlu kuhajo šulferajnsko šolo. Tudi šulferajnski učitelj menda ni bil tak, da bi mu človek mogel z veseljem zaupati mladino v pouk. G. Stojnič se je torej upiral šulferajnu in njegovemu učitelju v Maverlu, in ker g. Stojnič ni brez upliva, je vendar toliko dosegel, da je šulferajnski naučni minister dr. Weitlof tistega učitelja prestavil nekam na Česko. In kaj se na to zgodi? Šulferajnariji so gosp. Stojniča preganjali celo noter čez bavarske meje! Pisali so v „Chamer Zeitung“, da je Stojnič velik sovražnik Nemcev, čeravno mej Nemci in od Nemcev živi! Hoteli so ga materijalno uničiti! G. Stojnič je pisal v Celovec, da si ne upa več naročiti „Mira“, da ne bi prišel preveč ljudem v zobe. Take zdražbe delajo „šulferajnovci“, potem pa naj še kdo reče, da „šulferajn“ ni politično društvo. G. Stojnič piše, da v Maverlsko šolo tlačijo večidel slovenske otroke!

Iz Trsta 19. januarja. [Izv. dop.] Nehoté moram prijeti za pero, da odgovorim dopisniku iz Trsta v 9. številki Vašega lista iz dne 13. t. m. in

sicer zategadelj, ker je napačno poročal. Kar se tiče zabave „Tržaškega podpornega in bralnega društva“, nečem kritikovati, je bila sijajna ali ne, zavrtni pa moram neosnovano trditev, da se je pri tej priliki o združenji obeh društev govorilo. Možno je, da se je dopisnik pogovarjal s kakim članom, ki bi rad ustregel svojej častiželjnosti, da bi pa bila kaka merodajna oseba „Delavskega podpornega društva“ o tem rečeni večer kaj omenila, je pa naravnost nemogoče. Delavsko podporno društvo, ki ima nad 1200 možkih in nad 300 ženskih udov, nikakor ne čuti najmanjše potrebe, slabšemu društvu roke podajati in se ponujati. Torej, kar je dopisnik v tej zadevi trdil, je vse le izmišljeno. pri priliki pa še nekaj. Od one strani, na kateri je rečeni dopisnik, prav radi poudarjajo slogu in bratstvo, a to slogu in bratstvo umevajo pa v praksi tako, da vedno poudarjajo članom „delavskega podpornega društva“, naj izstopijo in pristopijo k njihovu društvu. Je li to bratsko? Ali bi ne bilo lepše in koristneje, ko bi odgovarjali Slovane, ki so še člani raznih italijanskih društev? Ko bi pobirali take izgubljene in zapeljane slovanske elemente, koristili bi naši stvari, dočim jej sedaj z neosnovanimi in izmišljenimi poročili le škodujejo. To naj si g. dopisnik dobro zapamti ter naj preneha sejati nemir v delavski stan.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je po toči poškodovanim prebivalcem v Rudi na Goriškem 600 glđ.

— (Iz deželnega zbora.) Začetkom večerajšnje večerne seje, ki se je pričela ob 4. uri, izjavil je Dežman v imenu svoje stranke, da se ista specialne debate ne bode udeležila. Liberalni gospodje so si potem z galerije ogledavali, kakšen je deželni zbor brez njih. Mestni statut in volilni red se je potem v specialni debati z malimi premembami vsprejel. Pri volilnem redu dodala se je določba, da imajo mej duhovniki tudi kateheti na javnih ljudskih šolah volilno pravico. Peticija kranjskega obrtnega društva zaradi dela v prisilni delavnici, o kateri je poročal dr. Poklukar in katero je podpiral prof. Šuklje, izročila se je deželnemu odboru v preudarek in poročanje. Pri poročilu o hipotekarnih dolgovih osvetljeval je dr. Vošnjak ne posebno koristno postopanje kranjske hranilnice v Ljubljani. Ob 3/4 8. uro zvečer se je seja sklenila. — Denašnja seja bi se bila imela pričeti ob 1/2 10. uri, pričela pa se je še le ob 10. uri. Začetkom seje utemeljeval je cesarski svetnik g. Murnik svoj predlog, naj bi se deželnemu odboru naročilo, da se obrne zaradi tarifov južne železnice, da iste za Ljubljano in Kranjsko zniža. V daljšem, strokovnjaško osnovanem govoru je dokazoval, kako so visoki tarifi uničili že marsikatero trgovino na Kranjskem, tako žitno in marsikatero obrt v prvi vrsti mlinsko in železninsko, sedaj pa se hoče uničiti tudi trgovina z lesom, kajti les se bode izvaževal po novih tarifih železnic za to deželo iz Galicije ceneje nego iz Kranjske. Poslanec Faber dokazuje, da velja na Kranjskem izvaževanje lesa v Trst vsak kilogram 2 1/2 kr. več nego iz Galicije. Prof. Šuklje priporočal je, pridruživši se predlogu barona Schwegla zidanje dolenske železnice katra bi pa ne smela biti lokalna. O zvezi grada Podturnskega kolizeja, kakor nekaterih drugih parcel z mestom Ljubljanskim poročal je dr. Mošé in nasvetoval, naj se dotična postava vsprejme. Zoper precejšnjo rešitev govorila sta poslanca dr. vitez Bleiweis in Klun ter nasvetovala, naj se za zdaj odloži, ter poskuša prijazno sporazumljenje mej obeh občinama. Ugovarjal je temu župan Grasselli rekoč, da bi odložitev nič ne koristila, kajti Spodnješišenci bi pozneje stali tam, kjer prej. Pri javnih občeokoristnih interesih ne gre gledati na koristi posameznega, kaj pa bode potem Witbalmov kolizej ureden, kadar ne bode Ljubljana več zaprto mesto in se odpravi užitniški davek, kar se bode v kratkem zgodilo. Sploh kdo pa je vprašal pri zidani železnici, ali hoče kdo zemljišče prodati ali ne, ali so gostilničarji z zidanjem južne železnice zadovoljni. Kako je bilo prej na Notranjskem, kako je zdaj, odkar je železnica? Posebno ozir na „Rudolfinum“, ki Frani najdražje zbirke, mora poslance napotiti, da glasujejo za to, da se rečene parcele združijo z mestom. Občina Šiška ne more ničesar storiti za policijsko varstvo in že zdaj ko še ni nič razstavljenega, so tatovi ulomili v Rudolfinum. Dr. Mosché dokazuje, kako je

mesto Inomost jednakim potom izvršilo združenje sosedne občine Wilten. Predlog dr. vitez Bleiweis-a, da bi se še obravnavalo, se ne vsprejme (zanj glasujejo le dr. vitez Bleiweis, dr. Poklukar in Klun) in vsprejme se dotični postavni načrt. Potem se seja sklone ob 3/2. uri in napove nadaljevanje ob 3. uri. Ta seja bode tajna in se bode v isti obravnavala peticija deželnih uradnikov za povišanje plač. Javne seje danes gotovo več ne bode. Jutri je zadnja seja deželnega zbora. Med važnimi točkami je dolenska kmetijska šola in deželni proračun, pa cestna postava.

— (Zabavni večer) pisateljskega podporne društva je jutri ob 8. uri zvečer. Predsedoval bode g. J. Hafner, čital pa g. Janko Kersnik.

— (Umrli) je v 19. dan t. m. na Savi na Gorenjskem gosp. Viktor Ruard, bivši posestnik graščine na Bledu v 73. letu svoje dobe.

— (Zmrznili) je minuli teden v Braslovčah 25letni Matija Kolšek, vojak v rezervi, umeten zidar in obče priljubljen mladenič. Naj v miru počiva!

— (Vreme.) Danes ves dan neprestano sneži in debela snežena odeja ovira promet na vse strani. Magistrat je sicer z vsega priznanja vredno energijo najel delavcev in voz, da so po trgih in ulicah potrebili sneg, a komaj so glavne prehode bili očistili, že je nov sneg nametal novih ovir, pravih pravcatih barikad, da se skoro voziti ne more. Marsikatera streha bode vsled prevelike teže škodo trpela, še huje pa je v gozdih. V tivolskem gozdu polomil je sneg mnogo dreves, tudi po drevoredih vidi se tu pa tam kaka odlomljena veja.

— (Dunajska državna cesta) je skozi od Brda do Črnuč po sredini snega popolnem prosta za tri vozove, le od Črnuč do Ljubljane leži ves sneg, kolikor ga je zadnje dni palo, kakor na gmajni in konji z vozovi le z velikim trudom premagujejo to oviro. To je res velika malomarnost.

— (Knez črnogorski) poslavlja se v „Glasu Crnogorca“ od svojega naroda tako: Proglas narodu crnogorskemu: Polazim danas, u ime Božje, na put u inostranstvo. Za vrijeme Moga odsutstva zastupace Me u svijema pravima Vladalačkim Njeno Visočanstvo knjaginja Milena. Preporučujem Crnu Goru i Sebe okrilju Svemogućega. — Cetinje 1. januara 1886. Nikola.

— (Iz Gornjegagrada) se nam piše: Naša čitalnica napravi v dan 2. sveč. veliki ples in tombolo; svirala bode pri tej priliki godba iz Šmarja. Nadejati se je, da bode ta veselica izvrstna, kajti priprave so res velike. Začetek ob pol 8 uri zvečer. Ustoppina udom prostovoljna, neudom 30 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

London 22. januarja. Gorenja zbornica adreso jednoglasno vsprejela. Mej obravnavo izjavil je Salisbury, da se Nemčija drži pogodbe o Samoa-otokih. Vlada upa, da se bode po sporazumljenju sultana s knezom bolgarskim rumelijsko vprašanje mirno rešilo. Zahteve Srbije in Grške so nenavadna novost v narodnem pravu, osobito Angleška ne simpatizuje z zahtevami Grške. Vlada bode prepredila vsako samovoljno rušenje miru v orijentu. Glede Irske pa ima vlada najodločnejšo voljo, da se ohrani legislativna unija mej Angleško in Irsko.

Vspeakni zdravilni vspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem“. Cena steklenice 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in pod pisom. 4 (20—1)

Tujci:

21. januarja.

Pri **stenu**: Roeder z Dunaja. — Perutz iz Trsta. — Springer, Feuzl z Dunaja. — Pri **stenu**: Salzman, Hartel z Dunaja. — Müller iz Grada. — Hoffman, Karpeles, Fegl, Willens, Eidemaier z Dunaja. — Bichler iz Budimpešte.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
21. jan.	7. zjutraj	722.92 mm.	—11.2° C	brev.	megla	0.80 mm.
	2. pop.	724.44 mm.	—7.2° C	sl. szh.	megla	
	9. zvečer	725.80 mm.	—11.6° C	sl. szh.	megla	snega.

Srednja temperatura — 9.8°, za 7.8° pod normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dné 22. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo)

Papirna renta	84 gld.	—	kr.
Srebrna renta	84	25	„
Zlata renta	112	05	„
5% marčna renta	101	25	„
Akcije narodne banke	870	—	„
Kreditne akcije	296	40	„
London	126	50	„
Srebro	—	—	„
Napol.	10	02	„
C. kr. cekini	5	92	„
Nemške marke	62	—	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	127	80
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170	75
Ogrska zlata renta 4%	100	60	„
„ papirna renta 5%	92	75	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—	„
Dunava r.-g. srečke 5%	100 gld.	116	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—	„
Prior. oblig. E. izabete zapad. železnice	116	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	80	„
Kreditne srečke	100 gld.	177	40
Rudolfove srečke	10	18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	110	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	198	80	„

Št. 1192

(40—1)

Razglas.

Mestni magistrat naznanja:

1. da so imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih 1863, 1864, 1865 in 1866 rojenih domačih mladeničev dogotovljeni in pri magistratu od 23. januarja do 6. februarja t. l. razpoloženi, da jih vsak lahko pregleda in

a) ko bi kdo izpuščen ali pa napačno vpisan bil, to naznani;

b) zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za oproščenje od dejanske službe ugovarja in te ugovore tudi dokaže.

Potem objavlja magistrat:

2. da bode srečkanje novačenju podvrženih mladeničev

I. razreda letos v 8. dan februarja ob 9. uri dopoldne

v mestni dvorani, in da je vsakemu dovoljeno, udeležiti se srečkanja.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 19. januarja 1885.

Župana namestnik: Vončina.

Trgovski pomočnik, slovenskega in nemškega jezika popolnem zmožen, kateri ima 1500 do 2000 gld. gotovine, vsprejme se za

sodružnika

k firmi, katera se peča z razpošiljavitjo kolonijalnega in drugega jedilnega blaga in južnega sadja. Več o tem se izve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (26—4)

C. kr. privilegovana tovarna hrvatskih sadnih žganj

Frana Pokorny-ja v Zagrebu,

imejitelja treh redov in Pariške, Londonske, Moskovske in Tržške zlate kolajne,

priporoča pristno slivovko najboljših let, kakor tudi druga pristna sadna žganja iz svojih žganjarij na Hrvatskem in v Slavoniji.

Te pijače so čisti izdelki odločnega duha in okusa, kubane iz zdravega sadja, ki je dozorelo pod milim hrvatskim podnebjem. (35—3)

Izvozna trgovina hrvatskih vin.

• Ceniki na zahtevanje. •

Umrli so v Lju-

bljani:

17. jan.: Meta Jerina, dekla, 67 let, Kravja dolina št. 11, za spridenjem hrbtne mozga. — Janez Zorc, delavec sin, 19 mes., Gradaška ulice št. 12, za vodenico v glavi.

18. jan.: Fran Pavšner, užitenkega čuvaja sin, 12 dni, Mestni trg št. 3, za božastjo

— Friderik Spetzler, davkar-ski praktikant, 27 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko.

19. jan.: Ana Topovšek, delavka, 58 let, Rožne ulice št. 35, za vodenico.

V deželni bolnici:

16. jan.: Marija Oberster, gostija, 82 let, za mrtvoudom.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Izvrstna, dobra in velik dobiček noseča tovarniška obrt

proda se na Dunaji

zaradi rodbinskih razmer z ugodnimi pogoji. Strokovnjakega znanja ni treba. Kateri želé kupiti, se tudi lahko osobno prepričajo o njenem stanju. Ponudbe pod A. D. 745 na upravnistvo tega lista, da jih dalje odpošlje. (41—1)

Priznana nepokvarjene, izvrstne

VOŠČENE SVEČE

izdelujejo

(738—10)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Anchor parobrodna linija

iz Trsta v New-York naravnost.

Odhod v 1. in 15. dan vsakega meseca.

Veliki prvovrzdni parniki te svetovnoznane v Avstriji jedino koncesionirane linije vsprejemajo potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

Potniki naj se obrnejo na Gergolet & Pogliacco, glavne agente, Via de l' Arsenal 2 v Trstu.

Dobivajo se tudi vožni listki za vsa mesta Zedinjenih držav po najnižjih cenah. (32—2)

CHAMPAGNE

AYALA & Co.

Glavna zaloga v Ljubljani pri g. PETER LASSNIK-u.

Varstvena znamka.

Za zimsko zdravljenje!

Nova napolnitev

medicinalnega

ribjega olja.

Pristno in jako zdravilno.

1 steklenica 60 kr., dvojne velikosti 1 gold.

Prodaja (674—11)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

NEUSTEIN-ove

poslaskorjene

KRI ČISTEČE PILE

SVETE ELIZABETE.

Boljši od vseh podobnih izdelkov, nájajo te pastilje nič škodljivega v sebi; najuspešnejše se rabijo zoper bolezni v organih spodnjega dela telesa, prehajalno mrlico, bolezni na koži, v možganih in ženski bolezni; čistijo kri in lahko odpravljajo blato. Ni ga zdravila, ki bi bilo boljše in pri tem popolnem neškodljivo zoper

telesno zapretje.

gotovi vir vseh bolezni. Ker so poslaskorjene, uživajo jih radi tudi otroci. Te pile so odlikovane s jako častnim pismom doornega svetnika Pitha.

J dna skatljica s 15 pilami velja 15 kr. — Zavitek, osem skatljic skupaj, 120 pil, velja samo 1 gld. a. v. (589—16)

Svarjenje! Vsaka skatljica, ki nima firme: Apotheke zum heiligen Leopold in na zadnji strani naše varstvene znamke, je ponarejena, ter svarimo, naj se ne kupuje.

Paziti se mora dobro, da kdo ne dobi slabega, neuplavenega ali celo škodljivega izdelka. Vsakdo naj izrečno zahteva Neusteinovih Elizabetin pil, te imajo na zavistku ter navodilu za rabo poleg stoječi podpis.

Glavna zaloga na Dunaji: Apotheke „ZUM HEILIGEN LEOPOLD“ des PH. NEUSTEIN, Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse.

V Ljubljani se dobivajo pri gospodu lekarji Gabriel Piccoli.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.